Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
YVES BOT
prednesené 1. marca 2016 [1]

Vec C-43/15 P

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH
proti

Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

„Odvolanie — Ochranná známka Spoločenstva — Námietkové konanie — Čiastočné zamietnutie zápisu — Procesné pravidlá týkajúce sa podania odvolania smerujúceho k preskúmaniu rozhodnutia námietkového oddelenia — Hlavné odvolanie podané prihlasovateľkou podľa článkov 58 až 64 nariadenia (ES) č. 207/2009 — Vzájomné odvolanie podané namietateľkou v rámci jej vyjadrenia k odvolaniu na základe článku 8 ods. 3 nariadenia (ES) č. 216/96 — Prípustnosť vzájomného odvolania — Rozsah článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 — Neexistencia procesných záruk — Porušenie práva prihlasovateľky byť vypočutá a zásady kontradiktórnosti — Porušenie právnej sily rozhodnutej veci — Úloha súdu — Dôvod týkajúci sa verejného poriadku, ktorý musí súd Únie uplatniť ex offo“

I – **Úvod**

1. Toto odvolanie bolo podané v rámci konania o námietke podanej spoločnosťou LG Electronics Inc. [2] v súvislosti s prihláškou ochrannej známky Spoločenstva „compressor technology“, ktorú na Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) podala spoločnosť BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH [3]. Smeruje k zrušeniu rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. decembra 2014 BSH/ÚHVT – LG Electronics (compressor technology) [4].

2. Toto odvolanie má dva aspekty.

3. Malo by jednak umožniť Súdnemu dvoru znova spresniť prípady, v ktorých je súd Únie povinný uplatniť *ex offo* právny dôvod, aby tak splnil svoje poslanie posudzovať otázky zákonnosti.

4. Taktiež by malo Súdnemu dvoru umožniť vyjadriť sa k štruktúre a uplatňovaniu opravných prostriedkov podaných na ÚHVT a smerujúcich k preskúmaniu rozhodnutí námietkového oddelenia. Súdny dvor musí osobitne definovať rozsah a spôsoby uplatňovania článku 8 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 216/96 z 5. februára 1996, ktorým sa ustanovuje rokovací poriadok odvolacích senátov Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) [5].

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Ďalej len „LG“ alebo „namietateľka“.

3 — Ďalej len „BSH“ alebo „prihlasovateľka“.

4 — T-595/13, EU:T:2014:1023, ďalej len „napadnutý rozsudok“.

5 — Ú. v. ES L 28, s. 11; Mim. vyd. 17/001, s. 221. Nariadenie zmenené a doplnené nariadením Komisie (ES) č. 2082/2004 zo 6. decembra 2004 (Ú. v. EÚ L 360, s. 8, ďalej len „nariadenie č. 216/96“).

5. Toto ustanovenie stanovuje:

„V konaniach *inter partes* môže žalovaná strana [odporca v odvolacom konaní – *neoficiálny preklad*] vo svojej reakcii na podanie zahŕňajúce dôvody odvolania formulovať návrhy s úmyslom zrušiť alebo zmeniť napadnuté rozhodnutie v bode, ktorý nebol predmetom odvolania. V prípade, že žiadateľ [odvolateľ – *neoficiálny preklad*] odstúpi od konania, stávajú sa tieto návrhy bezpredmetnými."

6. V tejto veci, zatiaľ čo spoločnosť BSH podala na základe článkov 58 až 64 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva[6] odvolanie smerujúce k preskúmaniu rozhodnutia námietkového oddelenia v súvislosti s veľmi obmedzeným zoznamom výrobkov, spoločnosť LG podala vzájomné odvolanie smerujúce k preskúmaniu tohto rozhodnutia v súvislosti s oveľa väčším zoznamom výrobkov, a to v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu podaného podľa článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96.

7. Rozhodnutím z 5. septembra 2013[7] prvý odvolací senát ÚHVT (ďalej len „odvolací senát") zamietol odvolanie BSH a čiastočne vyhovel návrhu LG.

8. Predmetom tejto veci je práve zákonnosť tohto rozhodnutia.

9. Zatiaľ čo žaloba o neplatnosť podaná na Všeobecný súd sa týkala len vecného posúdenia pravdepodobnosti zámeny kolidujúcich označení na účely zápisu ochrannej známky „compressor technology", v odvolaní podanom na Súdny dvor vznikajú dve čisto sporné otázky, týkajúce sa jednak úlohy súdu a jednak existencie a zákonnosti opravného prostriedku.

10. Pokiaľ ide o úlohu súdu, navrhujem, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok nie na základe dôvodov, ktoré BSH uviedla pred Súdnym dvorom, ale z dôvodu, že Všeobecný súd neuplatnil *ex offo* dva dôvody týkajúce sa verejného poriadku, založené po prvé na nedostatku právomoci odvolacieho senátu preskúmať rozhodnutie námietkového oddelenia v súvislosti s výrobkami inými ako tými, ktorých sa týkalo hlavné odvolanie prihlasovateľky, a po druhé na porušení práva prihlasovateľky byť v rámci tohto konania vypočutá.

11. Keďže tieto dva dôvody boli predmetom kontradiktórnej diskusie pred Súdnym dvorom, navrhujem, aby Súdny dvor uplatnil tieto dôvody *ex offo* a sám rozhodol o spore.

12. V tomto rámci musí Súdny dvor najmä určiť, či s ohľadom na pravidlá stanovené v článkoch 58 až 64 nariadenia č. 207/2009, ako aj na procesné záruky priznané Chartou základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta") je skutočným cieľom článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 zaviesť paralelný opravný prostriedok k opravnému prostriedku upravenému v rámci nariadenia č. 207/2009.

13. Súdny dvor tak má ukončiť súčasnú právnu neistotu vyvolanú nejednotnosťou prístupov, ktoré rôzne odvolacie senáty ÚHVT a rôzne zloženia Všeobecného súdu zaujímajú v otázke výkladu takéhoto ustanovenia.

14. V týchto návrhoch vysvetlím dôvody, prečo cieľom článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 zjavne nemôže byť poskytnutie možnosti opravného prostriedku nezávislého od opravného prostriedku stanoveného v článku 58 a nasl. nariadenia č. 207/2009. V dôsledku toho podporím tvrdenie, že odvolací senát, ktorý prijal a čiastočne vyhovel odvolaniu, ktorého neprípustnosť bola zjavná, nebol oprávnený preskúmať rozhodnutie námietkového oddelenia v súvislosti s výrobkami inými, ako tými, ktoré boli predmetom hlavného odvolania, a prekročil hranice svojich právomocí.

6 — Ú. v. EÚ L 78, s. 1.

7 — Vec R 1176/2012-1. Rozhodnutie zmenené a doplnené opravným rozhodnutím z 3. decembra 2013, ďalej len „sporné rozhodnutie".

15. Subsidiárne tiež vysvetlím, že odvolací senát porušil právo spoločnosti BSH na obranu, keď jej neumožnil predložiť pripomienky po predložení vzájomného odvolania podaného spoločnosťou LG.

16. V dôsledku toho navrhnem, aby Súdny dvor zrušil sporné rozhodnutie a zaviazal ÚHVT na náhradu trov oboch konaní.

II – **Právny rámec Únie**

A – *Nariadenie č. 207/2009*

17. Nariadenie Rady (ES) č. 40/94 z 20. decembra 1993 o ochrannej známke spoločenstva[8] bolo zrušené a nahradené nariadením č. 207/2009, ktoré nadobudlo účinnosť 13. apríla 2009. Vzhľadom na dátum podania predmetnej prihlášky, v tomto prípade 24. november 2008, ktorý je rozhodujúci na účely určenia uplatniteľného hmotného práva, sa však tento spor riadi jednak procesnými ustanoveniami nariadenia č. 207/2009 a jednak hmotnoprávnymi ustanoveniami nariadenia č. 40/94.

18. Článok 8 nariadenia č. 40/94 nazvaný „Relatívne dôvody zamietnutia“, ktorého znenie bolo bez zmeny a doplnenia prebraté nariadením č. 207/2009, vo svojom odseku 1 stanovoval:

„Na základe námietky majiteľa skoršej ochrannej známky ochranná známka, o ktorej zápis sa žiada, nebude zapísaná:

…

b) ak pre jej zhodnosť alebo podobnosť so skoršou ochrannou známkou a zhodnosť alebo podobnosť tovarov alebo služieb, na ktoré sa vzťahujú tieto ochranné známky, existuje pravdepodobnosť zámeny zo strany verejnosti, pokiaľ ide o územie, na ktorom je skoršia ochranná známka chránená; pravdepodobnosť zámeny zahŕňa aj pravdepodobnosť asociácie so skoršou ochrannou známkou.“

19. Článok 59 nariadenia č. 207/2009 nazvaný „Osoby oprávnené podať odvolanie a byť účastníkmi konania“ je súčasťou hlavy VII tohto nariadenia nazvanej „Opravné prostriedky“. Podľa tohto článku:

„Každý účastník konania sa môže odvolať proti rozhodnutiu, ktorým mu nebolo vyhovené…“

20. Článok 60 tohto nariadenia nazvaný „Lehota a forma odvolania“, ktorý je tiež súčasťou hlavy VII, stanovuje:

„Odvolanie sa musí podať v písomnej podobe na [ÚHVT] do dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia, proti ktorému smeruje. Odvolanie sa považuje za podané iba vtedy, ak bol uhradený požadovaný poplatok za odvolanie…“

21. Článok 63 tohto nariadenia nazvaný „Preskúmanie odvolaní“ vo svojom odseku 2 uvádza:

„Pri preskúmavaní odvolania odvolací senát vyzve účastníkov konania tak často, ako to bude potrebné, aby predložili pripomienky v lehote určenej odvolacím senátom k oznámeniam ostatných účastníkov konania alebo k tým, ktoré vydá samotný odvolací senát.“

8 — Ú. v. ES L 11, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 146.

22. Článok 64 nariadenia č. 207/2009 nazvaný „Rozhodnutia o odvolaní“ vo svojom odseku 1 stanovuje:

„Po preskúmaní prípustnosti odvolania odvolací senát rozhodne o odvolaní. Odvolací senát môže buď vykonávať všetky právomoci oddelenia zodpovedného za rozhodnutie, voči ktorému sa podáva odvolanie, alebo vec vrátiť tomuto oddeleniu…“.

23. Okrem toho podľa článku 75 druhej vety tohto nariadenia v rozhodnutiach ÚHVT „[sa] vychádza z dôvodov alebo dôkazov, ku ktorým mali príslušní účastníci konania možnosť predložiť svoje pripomienky“.

24. Článok 76 uvedeného nariadenia nazvaný „Preskúmanie skutočností *ex offo*“ vo svojom odseku 1 uvádza:

„V konaniach pred [ÚHVT] úrad preskúma skutočnosti *ex offo*; v konaniach týkajúcich sa relatívnych dôvodov zamietnutia zápisu sa však úrad pri svojom skúmaní obmedzí na dôvody, dôkazy a návrhy predložené účastníkmi konania.“

B – *Nariadenie (ES) č. 2868/95*

25. Nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95 z 13. decembra 1995, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94[9], podľa svojho piateho a šiesteho odôvodnenia ustanovuje pravidlá nevyhnutné pre vykonávanie ustanovení nariadenia č. 207/2009 spôsobom zabezpečujúcim plynulý a efektívny priebeh konaní o ochrannej známke pred ÚHVT.

26. Pokiaľ ide o procesné pravidlá, vo svojej hlave X tak dopĺňa pravidlá týkajúce sa podania a preskúmania odvolania.

27. Pravidlo 49 nariadenia č. 2868/95 nazvané „Zamietnutie odvolania pre neprípustnosť“ spresňuje:„1. Ak odvolanie nie je v súlade s článkami [58 až 60 nariadenia č. 207/2009] a s pravidlom 48 ods. 1 písm. c) a ods. 2 [týkajúcim sa obsahu oznámenia o odvolaní] odvolací senát odvolanie zamietne ako neprípustné…

…

3. Ak poplatok za odvolanie bol uhradený po uplynutí lehoty na podanie odvolania na základe článku [60 nariadenia č. 207/2009], odvolanie sa považuje za nepodané…“

C – *Nariadenie č. 216/96*

28. Nariadenie č. 216/96 vo svojom článku 8 nazvanom „Priebeh konania“ stanovuje:

„…

2. V konaniach *inter partes*, bez porušenia článku [63 ods. 2 nariadenia č. 207/2009], môže byť podanie zahŕňajúce dôvody odvolania a reakcia naň doplnené odpoveďou odvolávajúcej sa strany, predloženou v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia reakcie na podanie zahŕňajúce dôvody odvolania, a replikou žalovanej strany [odporcu v odvolacom konaní – *neoficiálny preklad*], predloženou v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia odpovede odvolávajúcej sa strany.

9 — Ú. v. ES L 303, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 189.

3. V konaniach *inter partes* môže žalovaná strana [odporca v odvolacom konaní – *neoficiálny preklad*] vo svojej reakcii na podanie zahŕňajúce dôvody odvolania formulovať návrhy s úmyslom zrušiť alebo zmeniť napadnuté rozhodnutie v bode, ktorý nebol predmetom odvolania. V prípade, že žiadateľ [odvolateľ – *neoficiálny preklad*] odstúpi od konania, stávajú sa tieto návrhy bezpredmetnými.“

III – **Vývoj okolností veci**

29. Rozhodnutím z 3. mája 2012 námietkové oddelenie čiastočne zamietlo prihlášku ochrannej známky Spoločenstva „compressor technology“, ktorú podala spoločnosť BSH. Námietkové oddelenie totiž rozhodlo, že existuje pravdepodobnosť zámeny so skoršou ochrannou známkou „KOMPRESSOR“, ktorej majiteľkou je spoločnosť LG, v prípade časti uvedených výrobkov patriacich do tried 7, 9 a 11 v zmysle Niceskej dohody [10], zahŕňajúcich elektrické čistiace zariadenia pre domácnosť, vrátane vysávačov a prístrojov na vysávanie suchého a mokrého odpadu. [11]

30. V prípade ostatných uvedených výrobkov patriacich do tried 7, 9 a 11 námietkové oddelenie zamietlo námietku podanú spoločnosťou LG z dôvodu, že neexistuje pravdepodobnosť zámeny.

31. Toto rozhodnutie bolo doručené účastníkom konania 3. mája 2012.

32. Spoločnosť BSH podala 26. júna 2012 proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zrušenia, vyplnením formulára odvolania stanoveného na tento účel, a 3. septembra 2012 predložila svoje podanie, v ktorom uviedla dôvody svojho odvolania. Spoločnosť BSH žiadala o preskúmanie rozhodnutia námietkového oddelenia v rozsahu, v akom sa týkalo posúdenia pravdepodobnosti zámeny v prípade elektrických čistiacich zariadení pre domácnosť, vrátane vysávačov a prístrojov na vysávanie suchého a mokrého odpadu, patriacich do triedy 7, pričom ostatné výrobky neboli žiadosťou dotknuté.

33. Dňa 31. októbra 2012 teda spoločnosť LG jediným aktom, nazvaným „Pripomienky k podaniu“, jednak predložila svoje pripomienky k tvrdeniam, ktoré BSH uviedla na podporu svojho odvolania, a jednak požiadala o opravu rozhodnutia námietkového oddelenia tak, aby bola prihláška ochrannej známky „compressor technology“ zamietnutá v širšom rozsahu. Spoločnosť LG konkrétne tvrdila, že v rozpore s rozhodnutím námietkového oddelenia existuje pravdepodobnosť zámeny s týmito výrobkami:

— trieda 7: elektrické stroje na odstraňovanie odpadu, konkrétne drviče odpadu a stroje na lisovanie odpadu;

— trieda 9: osobné váhy, elektrické zváračky fólií; diaľkové ovládače, signalizačné a riadiace prístroje (elektrické/elektronické) pre stroje a prístroje pre domácnosť a kuchyňu; nahraté a prázdne čitateľné nosiče údajov pre prístroje pre domácnosť; elektrické automaty na nápoje a potraviny, predajné automaty; komponenty zahrnuté v triede 9 pre všetky uvedené výrobky.

Komponenty zahrnuté v triede 9 pre elektrické prístroje a nástroje zaradené v triede 9, a to elektrické žehličky; kuchynské váhy;

— trieda 11: infračervené lampy (nie na lekárske použitie); elektricky vyhrievané vankúše (nie na lekárske použitie), elektricky vyhrievané prikrývky (nie na lekárske použitie); mechanické odšťavovače (prístroje na odšťavovanie) na distribúciu čerstvých nápojov určené na použitie v spojení so zariadeniami na chladenie nápojov.

10 — Niceská dohoda o medzinárodnom triedení výrobkov a služieb pre zápis známok z 15. júna 1957, v znení zmien a doplnení.

11 — Pozri úplný zoznam dotknutých výrobkov v bode 3 napadnutého rozsudku.

34. ÚHVT svojím listom z 8. novembra 2012 nazvaným „Oznámenie o pripomienkach“ zaslal BSH „pripomienky“, ktoré predložila LG, pričom uviedol, že písomná časť konania bola ukončená, že pripojené pripomienky sa teda zasielajú len pre informáciu, že spis bol postúpený odvolaciemu senátu v dostatočnom čase a že tento senát rozhodne o veci.

35. Odvolací senát v bode 13 sporného rozhodnutia rozhodol, že odvolanie je prípustné, keďže bolo podané v súlade s článkami 58 až 60 nariadenia č. 207/2009 a s pravidlom 48 nariadenia č. 2868/95.

36. V bode 14 sporného rozhodnutia odvolací senát v rámci preskúmania rozsahu odvolania uviedol, že LG vo svojich pripomienkach uvedených vo vyjadrení k podaniu, v ktorom BSH opísala dôvody svojho odvolania, podala „vedľajšie“ odvolanie („ancillary appeal“) podľa článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96, ktorým navrhla opravu rozhodnutia námietkového oddelenia v rozsahu týkajúcom sa vyššie uvedených výrobkov patriacich do tried 7, 9 a 11.

37. Odvolací senát po preskúmaní zamietol odvolanie BSH a čiastočne vyhovel vzájomnému odvolaniu LG.

38. Spoločnosť BSH preto podala žalobu o neplatnosť na Všeobecný súd, pričom uviedla jediný žalobný dôvod založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009, ktorého sa odvolací senát dopustil pri posúdení pravdepodobnosti zámeny kolidujúcich označení.

39. Všeobecný súd túto žalobu zamietol.

IV – **Návrhy účastníkov konania pred Súdnym dvorom**

40. Spoločnosť BSH svojím odvolaním navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a sporné rozhodnutie a subsidiárne, aby vrátil vec Všeobecnému súdu, ako aj zaviazal ÚHVT na náhradu trov oboch konaní.

41. ÚHVT navrhuje zamietnuť odvolanie a zaviazať BSH na náhradu trov konania.

V – **O odvolaní**

42. Spoločnosť BSH uvádza na podporu svojho odvolania dva odvolacie dôvody.

43. Prvý odvolací dôvod je pred Súdnym dvorom uvedený po prvýkrát. Tento odvolací dôvod je založený na skutočnosti, že ÚHVT porušil článok 60 nariadenia č. 207/2009, ktorý stanovuje procesné pravidlá uplatniteľné na podanie odvolania na odvolacie senáty ÚHVT. Spoločnosť BSH totiž tvrdí, že vzájomné odvolanie podané spoločnosťou LG bolo neprípustné, keďže nespĺňalo žiadnu z podmienok týkajúcich sa lehoty a formy odvolania stanovených v tomto článku.

44. Druhý odvolací dôvod je založený na porušení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94 v rámci posúdenia pravdepodobnosti zámeny medzi označeniami „compressor technology“ a „KOMPRESSOR“.

45. Domnievam sa, že v tejto fáze nie je potrebné posúdiť, či sporné rozhodnutie vykazuje nedostatky, ktoré BSH uviedla vo svojom odvolaní. Zdá sa mi totiž, že napadnutý rozsudok treba *a priori* zrušiť z dôvodu, že Všeobecný súd nepoukázal *ex offo* na skutočnosť, že sporné rozhodnutie bolo prijaté nepríslušným orgánom pri porušení práva prihlasovateľky na obranu.

46. Domnievam sa totiž, že vzájomné odvolanie podané namietateľkou bolo zjavne neprípustné, takže odvolací senát nemal právomoc preskúmať rozhodnutie námietkového oddelenia v súvislosti s výrobkami uvedenými v rámci tohto odvolania.

47. Okrem toho konštatujem, že odvolací senát zmenil rozhodnutie námietkového oddelenia a vyhovel tak návrhom namietateľky bez toho, aby najskôr umožnil spoločnosti BSH riadne vyjadriť jej stanovisko, čím porušil jej právo na obranu.

48. Nedostatok právomoci a porušenie podstatných formálnych náležitostí sú však dôvody týkajúce sa verejného poriadku, ktoré súd Únie môže alebo musí uplatniť *ex offo*, ak tak neurobia účastníci konania.

49. Z pravidiel upravujúcich konanie pred súdmi Únie, najmä z článku 21 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie a článku 177 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu vyplýva, že spor určujú a vymedzujú účastníci konania. Z toho vyplýva, že súd Únie v zásade nemôže ísť nad rámec toho, čo navrhujú účastníci konania a musí tiež rozhodnúť o týchto návrhoch v rámci právneho a skutkového stavu opísaného účastníkmi konania.

50. Úloha súdu Únie však nie je pasívna. Jeho súdne preskúmanie v rámci sporov týkajúcich sa ochrannej známky Spoločenstva sa neobmedzuje len na zopakovanie preskúmania, ktoré predtým vykonal odvolací senát ÚHVT.[12] Jeho úloha sa neobmedzuje ani na posúdenie skutkovej podstaty stanovísk každého účastníka sporu striktným držaním sa dôvodov a tvrdení, ktoré tento účastník konania uviedol. Úlohou súdu Únie totiž nie je byť len rozhodcom. Musí tiež zabezpečiť dodržiavanie práva Únie a najmä základných záruk priznaných Chartou.

51. Pravidlá týkajúce sa konania pred každým súdom Únie, ako aj judikatúra stanovili teda viacero prípadov, v ktorých má súd Únie právomoc uplatniť *ex offo* právny dôvod, aby tak splnil svoje poslanie posudzovať otázky zákonnosti.

52. Všeobecný súd tak podľa svojho rokovacieho poriadku môže konštatovať *ex offo* svoju zjavnú nepríslušnosť rozhodnúť o žalobe alebo zjavnú neprípustnosť takejto žaloby, alebo prípadne jej zjavnú právnu nedôvodnosť.[13] Môže taktiež uplatniť *ex offo* prekážku konania z dôvodu verejného záujmu[14], to jest porušenia základnej podmienky prípustnosti žaloby, ako je existencia napadnuteľného aktu[15], aktívna legitimácia[16] alebo tiež dodržanie procesných lehôt[17].

53. Okrem toho Súdny dvor rozlišoval medzi dôvodmi týkajúcimi sa materiálnej zákonnosti napadnutého aktu, ktoré spadajú pod porušenie právnej normy týkajúcej sa uplatňovania Zmluvy FEÚ a ktoré môžu byť preskúmané súdom Únie, len ak sú uplatnené účastníkmi konania na jednej strane a dôvodmi, ktorými sa spochybňuje vonkajšia zákonnosť napadnutého aktu, ktoré spadajú pod porušenie podstatných formálnych náležitostí, týkajú sa verejného poriadku a musia byť uplatnené *ex offo* súdom Únie na druhej strane[18]. V tomto poslednom uvedenom prípade nedostatky, ktoré majú vplyv na formu aktu alebo na prebiehajúce konanie, poškodzujú práva tretích osôb alebo osôb uvedených v tomto akte, alebo môžu mať vplyv na obsah tohto aktu[19]. Môže ísť napríklad o nedostatočné osvedčenie pravosti aktu[20] alebo jeho neoznámenie[21].

12 — Rozsudok ÚHVT/Kaul(C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 55).

13 — Pozri článok 126 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

14 — Pozri článok 129 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu.

15 — Uznesenie ISAE/VP a Interdata/Komisia (C-130/91, EU:C:1992:7, bod 11).

16 — Rozsudky Taliansko/Komisia (C-298/00 P, EU:C:2004:240, bod 35) a Regione Siciliana/Komisia (C-417/04 P, EU:C:2006:282, bod 36).

17 — Rozsudky Politi/ETF (C-154/99 P, EU:C:2000:354, bod 15 a citovaná judikatúra), ako aj Evropaïki Dynamiki/Komisia (C-469/11 P, EU:C:2012:705, bod 50 a citovaná judikatúra).

18 — Rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 67 a citovaná judikatúra), ako aj Komisia/Írsko a i. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 40).

19 — Táto definícia je prevzatá z Rideau, J.: Recours en annulation. In: *Jurisclasseur Europe*. Zväzok 331, bod 22.

20 — Rozsudok Komisia/Solvay (C-287/95 P a C-288/95 P, EU:C:2000:189, bod 55).

21 — Rozsudok Hoechst/Komisia (C-227/92 P, EU:C:1999:360, bod 72).

54. Súdny dvor tak potvrdil, že nepríslušnosť autora sporného aktu [22], ako aj chýbajúce či nedostatočné odôvodnenie [23] predstavujú dôvody týkajúce sa verejného poriadku, ktoré môžu, alebo dokonca musia byť uplatnené *ex offo* súdom Únie, aj keď to nenavrhol žiaden z účastníkov konania.

55. Súdu Únie, ktorý rozhodoval o žalobe o neplatnosť, teda nemožno vytýkať, že prekročil rámec sporu, že prekročil svoju právomoc, že rozhodol *ultra petita* a že porušil svoj rokovací poriadok, pokiaľ uplatní *ex offo* takýto dôvod, ktorý sa týka práve zákonnosti aktu, ktorého zrušenie sa požaduje. [24]

56. V jednotlivých prípadoch uvedených v judikatúre je nedostatok, ktorý vykazuje napadnutý akt, dostatočne závažnej povahy, aby odôvodnil sankciu, ktorú uplatnil súd Únie, aj keď tento nedostatok neuplatnil navrhovateľ. Inými slovami, pokiaľ je napadnutý akt v rozpore s právnou silou rozhodnutej veci, alebo došlo k porušeniu podstatných formálnych náležitostí alebo základného práva, nie je dôležité, či tento akt rovnako vykazuje nedostatky, ktoré uviedol navrhovateľ na podporu svojho návrhu na zrušenie. Ochrana verejného poriadku Únie a ochrana základných práv umožňujú súdu posudzujúcemu otázky zákonnosti, a prípadne mu ukladajú povinnosť, aby konštatoval, že predmetný akt vykazuje nedostatok, ktorý v každom prípade znamená jeho zrušenie.

57. Je zrejmé, že túto právomoc nemožno podmieniť tým, že súvisí s dôvodmi a tvrdeniami, ktoré uviedli účastníci konania. Rešpektovanie takejto podmienky by totiž bolo v rozpore so samotným cieľom tejto právomoci uplatniť dôvod *ex offo* práve v situácii, keď bolo porušené pravidlo verejného poriadku a účastníci konania toto porušenie neuplatnili.

58. V prejednávanej veci zo spisu predloženého Všeobecnému súdu vyplýva, že vzájomné odvolanie, ktoré podala LG na základe článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96, nespĺňalo žiadnu z podmienok týkajúcich sa lehoty a formy, ktoré musí odvolanie spĺňať na účely svojej prípustnosti.

59. Zo sporného rozhodnutia tiež jasne vyplýva, že hoci odvolací senát v bode 13 výslovne rozhodol o prípustnosti hlavného odvolania podaného spoločnosťou BSH, vôbec nepreskúmal prípustnosť vzájomného odvolania podaného spoločnosťou LG, a to aj napriek tomu, že sporné rozhodnutie sa zakladá na skutočnostiach uplatnených spoločnosťou LG.

60. Ako však možno vyhovieť odvolaniu, ak nebola najskôr preskúmaná jeho prípustnosť?

61. Treba uznať, že ide o delikátnu úlohu, keď existuje veľký zmätok v súvislosti s rozsahom článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 a v súvislosti s procesnými pravidlami, ktorými sa podanie takéhoto odvolania riadi.

62. Vzhľadom na to a bez ohľadu na okolnosti odvolací senát opomenutím rozhodnúť o prípustnosti žaloby podanej spoločnosťou LG porušil pravidlo 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95, ktoré, ako pripomínam, stanovuje, že „ak odvolanie nie je v súlade s článkami [58 až 60 nariadenia č. 207/2009] a s pravidlom 48 ods. 1 písm. c) a ods. 2 [týkajúcim sa obsahu oznámenia o odvolaní] odvolací senát odvolanie zamietne ako neprípustné“.

63. Okrem toho odvolací senát rozhodnutím o tomto odvolaní prekročil hranice svojej právomoci, keďže odvolanie existuje len vtedy, ak bolo podané zákonne.

64. Ešte pred posúdením dôvodov neplatnosti uvedených účastníkmi konania bol teda Všeobecný súd povinný preskúmať *ex offo* príslušnosť odvolacieho senátu prijať sporné rozhodnutie.

22 — Rozsudok Salzgitter/Komisia (C-210/98 P, EU:C:2000:397, bod 56 a citovaná judikatúra), ako aj uznesenie Planet/Komisia (T-320/09, EU:T:2011:172, bod 41 a citovaná judikatúra).

23 — Rozsudok Komisia/Írsko a i. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 34 a citovaná judikatúra).

24 — Rozsudok Komisia/Írsko a i. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 35).

65. Navyše zo skutočností v spise jasne vyplýva, že sporné rozhodnutie bolo prijaté bez toho, aby mala BSH možnosť najprv predložiť svoje pripomienky k vzájomnému odvolaniu podanému spoločnosťou LG, čo nesporne poznačilo odôvodnenie tohto rozhodnutia. Toto pochybenie bolo o to očividnejšie, že skutočnosti, ktoré LG uviedla vo svojom vzájomnom odvolaní, boli zjavne rozhodujúce pre výsledok konania, keďže odvolací senát opravil rozhodnutie námietkového oddelenia v neprospech BSH.

66. Na základe práve pripomenutej judikatúry však Súdny dvor opakovane rozhoduje, že je v rozpore so základnou právnou zásadou, pokiaľ súdne rozhodnutie vychádza zo skutočností a dokumentov, s ktorými sa účastníci konania, alebo ktorýkoľvek z nich, nemohli oboznámiť a ku ktorým sa teda nemohli vyjadriť.

67. Všeobecný súd bol teda pri neexistencii preskúmania príslušnosti odvolacieho senátu povinný preskúmať *ex offo* zákonnosť sporného rozhodnutia tak s ohľadom na základné zásady práva byť vypočutý a zásadu kontradiktórnosti, ako aj s ohľadom na článok 63 ods. 2 a článok 75 druhú vetu nariadenia č. 207/2009.

68. Navrhujem preto, aby Súdny dvor z týchto dôvodov zrušil napadnutý rozsudok.

VI – **O dôsledkoch zrušenia napadnutého rozsudku**

69. V prípade zrušenia rozsudku napadnutého odvolaním článok 61 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie stanovuje, že Súdny dvor môže vec vrátiť na rozhodnutie Všeobecného súdu alebo vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.

70. Domnievam sa, že stav konania dovoľuje rozhodnúť o oboch právnych dôvodoch, ktoré navrhujem, aby Súdny dvor uplatnil *ex offo*.

71. Po prvé, pokiaľ ide o to, či mal odvolací senát právomoc preskúmať rozhodnutie námietkového oddelenia v súvislosti s výrobkami uvedenými vo vzájomnom odvolaní spoločnosti LG, ide o otázku týkajúcu sa prípustnosti tohto odvolania, o ktorej BSH a ÚHVT diskutovali v rámci svojich písomných podaní a na pojednávaní pred Súdnym dvorom.

72. Po druhé, pokiaľ ide o to, či sa sporné rozhodnutie vyznačuje porušením práva BSH na obranu v rozsahu, v akom nebola vypočutá, aj tento aspekt bol predmetom kontradiktórnej diskusie pred Súdnym dvorom.

73. Navrhujem teda, aby Súdny dvor uplatnil *ex offo* dôvod založený na nedostatku právomoci odvolacieho senátu prijať sporné rozhodnutie.

74. V rámci svojich návrhov teda subsidiárne preskúmam dôvod založený na porušení práva prihlasovateľky byť vypočutá a na porušení zásady kontradiktórnosti v rámci postupu prijatia tohto rozhodnutia.

A – *O nedostatku právomoci odvolacieho senátu prijať sporné rozhodnutie*

1. Tvrdenia účastníkov konania

75. Spoločnosť BSH tvrdí, že neexistovalo žiadne prípustné odvolanie, ktoré by samo osebe mohlo odôvodniť rozšírenie zamietnutia prihlášky ochrannej známky nad rámec rozhodnutia námietkového oddelenia. Domnieva sa totiž, že spoločnosť LG nepodala odvolanie v lehote stanovenej v článku 60 nariadenia č. 207/2009 ani nezaplatila poplatok stanovený na tento účel.

76. ÚHVT predovšetkým uvádza, že tvrdenie BSH, podľa ktorého LG vo svojich pripomienkach k podaniu z 31. októbra 2012 nesformulovala výslovný návrh, nemá skutkový základ, keďže takýto návrh bol sformulovaný jasným a jednoznačným spôsobom. Okrem toho nie je potrebné použiť výslovne slovo „návrh“ alebo sa výslovne odvolávať na článok 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96. Stačí totiž, ak z pripomienok ako celku jasne vyplýva vôľa dotknutého účastníka konania napadnúť rozhodnutie námietkového oddelenia a rozsah tejto vôle.

77. ÚHVT ďalej uvádza, že zo znenia článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 vyplýva, že v rámci konania pred odvolacím senátom ÚHVT môže odporca vo svojich pripomienkach uplatniť svoje právo spochybniť napadnuté rozhodnutie. Samotné jeho postavenie odporcu mu teda umožňuje spochybniť platnosť rozhodnutia námietkového oddelenia. Okrem toho toto ustanovenie neobmedzuje toto právo na dôvody, ktoré už boli vznesené v odvolaní. Predpokladá totiž, že návrhy sa týkajú bodu, ktorý nebol predmetom odvolania. Uvedené ustanovenie okrem toho vôbec neodkazuje na skutočnosť, že odporca mohol sám podať odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu. Oba opravné prostriedky existujú na účely spochybnenia rozhodnutia, ktorým sa vyhovuje námietke a zamieta sa ním prihláška ochrannej známky Spoločenstva, čo navyše potvrdil aj rozsudok Intesa Sanpaolo/ÚHVT – MIP Metro (COMIT) [25].

78. ÚHVT tvrdí, že tento záver nespochybňuje procesné pravidlá upravené nariadením č. 207/2009 a najmä procesné pravidlo, podľa ktorého každý účastník konania sa môže odvolať proti rozhodnutiu prijatému v prvostupňovom konaní, ktorým nebolo vyhovené jeho návrhom. Pokiaľ sa totiž odporca rozhodne podať „vzájomné odvolanie“ v zmysle článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96, zachovanie tohto odvolania je na rozdiel od odvolania podaného podľa ustanovení nariadenia č. 207/2009 neoddeliteľne spojené so zachovaním odvolania odvolateľa. Odporca teda znáša riziko, že jeho „vzájomné odvolanie“ podlieha osudu odvolania odvolateľa a v prípade späťvzatia odvolania odvolateľom sa stáva takpovediac „akcesoricky“ obsoletným.

2. Moje posúdenie

79. Všetci účastníci konania pripúšťajú, že po prvé cieľom odvolania podaného namietateľkou bolo preskúmanie rozhodnutia námietkového oddelenia o výrobkoch, ktoré neboli predmetom hlavného odvolania podaného prihlasovateľkou, po druhé toto odvolanie bolo podané takmer šesť mesiacov po tom, čo jej bolo rozhodnutie námietkového oddelenia oznámené, [26] po tretie navyše nebol zaplatený žiaden poplatok za odvolanie a po štvrté odvolací senát čiastočne vyhovel návrhu LG, čím rozhodol v neprospech BSH bez toho, aby najprv získal jej pripomienky.

80. Takýto postup nielenže je v rozpore s procesnými pravidlami stanovenými v rámci nariadenia č. 207/2009 a jeho vykonávacích nariadení, ale závažne tiež porušuje procesné práva a záruky prihlasovateľky, ako ich priznáva Charta.

81. Tento postup v skutočnosti vyplýva z veľkého zmätku súvisiaceho s rozsahom článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96.

82. Minimálne v tomto bode súhlasím s názorom, ktorý Európska komisia vyslovila na pojednávaní, keď uviedla, že toto ustanovenie udržuje „určitú právnu neistotu“ a možno ho dokonca „označiť za mierne strohé“. To vysvetľuje nielen nedostatky, ktorými sa vyznačuje zákonnosť sporného rozhodnutia, ale tiež v širšom kontexte nezrovnalosti, s ktorými sa stretávame v rozhodovacej praxi ÚHVT [27].

25 — T-84/08, EU:T:2011:144, bod 23.

26 — Pripomínam, že rozhodnutie námietkového oddelenia bolo oznámené 3. mája 2012.

27 — Rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu ÚHVT z 9. augusta 2012, Zoo sport, bod 10 („cross-appeal“).

83. Okrem toho v rámci zmien a doplnení nariadenia č. 207/2009 nariadením (EÚ) 2015/2424[28], ktoré sa stalo účinným 23. marca 2016, Komisia integrovala ustanovenia článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 do článku 60 nariadenia č. 207/2009, keď v odôvodnení 28 nariadenia 2015/2424 uviedla, že „skúsenosti nadobudnuté pri uplatňovaní súčasného systému ochranných známok EÚ odhalili potenciál na zlepšenie určitých aspektov konania“ a že „z tohto dôvodu by sa mali prijať určité opatrenia s cieľom… posilniť právnu istotu a predvídateľnosť…“.

84. Treba uznať, že tieto nezrovnalosti vyplývajú tiež z rozdielnej judikatúry rôznych komôr Všeobecného súdu.

85. Vo svojom rozsudku Intesa Sanpaolo/ÚHVT – MIP Metro (COMIT)[29], o ktorý sa ÚHVT opiera, sa totiž štvrtá komora Všeobecného súdu domnievala, že článok 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 zavádza opravný prostriedok paralelný k opravnému prostriedku uvedenému v článku 60 nariadenia č. 207/2009. Tento záver je založený na obzvlášť stručnej analýze, ktorú odcitujem:[30]

„…článok 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96…neobmedzuje… právo [odporcu spochybniť platnosť rozhodnutia námietkového oddelenia] na dôvody, ktoré už boli vznesené v odvolaní. Toto ustanovenie totiž predpokladá, že návrhy sa týkajú bodu, ktorý nebol predmetom odvolania. Uvedené ustanovenie okrem toho vôbec neodkazuje na skutočnosť, že odporca mohol sám podať odvolanie proti napadnutému rozhodnutiu. Oba opravné prostriedky existujú na účely spochybnenia rozhodnutia, ktorým sa vyhovuje námietke a zamieta sa ním prihláška ochrannej známky Spoločenstva.“

86. Túto analýzu potvrdil Všeobecný súd vo svojom rozsudku Meica/ÚHVT – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta)[31]. Hoci tento rozsudok pristupuje k podrobnému skúmaniu článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 a podrobne skúma štruktúru tohto ustanovenia popri opravnom prostriedku uvedenom v článku 60 nariadenia č. 207/2009, nie som napriek tomu presvedčený, že by článok 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 mohol v tom stave, ako je formulovaný, zavádzať paralelný opravný prostriedok.

87. Bráni tomu podľa môjho názoru viacero dôvodov a to znenie článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96, štruktúra do akej patrí toto ustanovenie a absencia procesných pravidiel a záruk postačujúcich na účinnú súdnu ochranu účastníkov konania.

88. Po prvé rozsah a spôsoby uplatňovania článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 treba vymedziť s ohľadom na ustanovenia stanovené na účely podania odvolania pred odvolacími senátmi ÚHVT v rámci nariadení č. 207/2009 a 2868/95.

28 — Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/2424 zo 16. decembra 2015, ktorým sa mení nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 o ochrannej známke Spoločenstva a nariadenie Komisie (ES) č. 2868/95, ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 40/94 o ochrannej známke Spoločenstva, a zrušuje nariadenie Komisie (ES) č. 2869/95 o poplatkoch splatných Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (Ú. v. EÚ L 341, s. 21).

29 — T-84/08, EU:T:2011:144.

30 — Bod 23.

31 — T-247/14, EU:T:2016:64. V konaní, v ktorom bol vyhlásený tento rozsudok žalobkyňa, ako odporkyňa v odvolacom konaní, formulovala vo svojich pripomienkach podaných na základe článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 návrhy smerujúce k zmene rozhodnutia námietkového oddelenia. Odvolací senát na rozdiel od toho, ako bolo rozhodnuté v tomto konaní, vyhlásil tieto návrhy za neprípustné z dôvodu, že rozširujú predmet odvolania a nespĺňajú podmienky stanovené v článku 60 nariadenia č. 207/2009.

89. Nariadenie č. 207/2009 vo svojej hlave VII nazvanej „Opravné prostriedky“ definuje základné zásady vzťahujúce sa na odvolania podané najmä proti rozhodnutiam námietkových oddelení. Článok 60 tohto nariadenia stanovuje podmienky týkajúce sa lehoty a formy odvolania, ktorým podanie takéhoto odvolania podlieha. Odvolanie musí byť podané písomne v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia a považuje sa za podané, len ak bol uhradený poplatok za odvolanie. Tieto zásady sú pripomenuté vo formulári, ktorý môžu odvolatelia použiť na účely podania svojho odvolania. [32]

90. Nariadenie č. 2868/95 podľa svojho piateho odôvodnenia stanovuje pravidlá nevyhnutné pre vykonávanie ustanovení nariadenia č. 207/2009. Pokiaľ ide o procesné pravidlá, vo svojej hlave X dopĺňa pravidlá týkajúce sa podania a preskúmania odvolania.

91. Pokiaľ ide o podmienky týkajúce sa lehoty a formy odvolania uvedené v článku 60 nariadenia č. 207/2009, normotvorca Únie v rámci pravidla 49 nariadenia č. 2868/95 spresňuje, že tieto podmienky musia byť splnené, inak je odvolanie neprípustné. Pokiaľ ide o poplatok za odvolanie, normotvorca Únie okrem toho spresňuje, že tento poplatok musí byť uhradený pred uplynutím lehoty na podanie odvolania stanovenej v spomínanom článku 60, inak sa odvolanie bude považovať za nepodané.

92. Práve do tejto štruktúry zapadá nariadenie č. 216/96. Cieľom tohto nariadenia je podľa jeho šiesteho odôvodnenia „doplňať“ pravidlá vykonávania nariadenia č. 207/2009, ktoré už boli prijaté v nariadení č. 2868/95, najmä pokiaľ ide o organizáciu odvolacích senátov a ústne konanie. Jeho cieľom teda nie je nahradiť pravidlá stanovené nariadeniami č. 207/2009 a 2868/95, ani vytvoriť *lex specialis* na odvolania podané pred odvolacími senátmi ÚHVT. Nemalo by to nijaký zmysel, keďže pripomínam, že článok 60 nariadenia č. 207/2009 stanovuje procesné pravidlá uplatniteľné na takéto odvolania.

93. Článok 8 nariadenia č. 216/96 nazvaný „Priebeh konania“ tak vo svojich odsekoch 2 a 3 stanovuje pravidlá vzťahujúce sa na výmenu vyjadrení pred odvolacím senátom, či už ide o vyjadrenie uvádzajúce dôvody odvolania, pripomienky k podaniu, alebo dokonca repliku či dupliku.

94. Z článku 8 ods. 2 nariadenia č. 216/96 tak vyplýva, že „v konaniach *inter partes*… môže byť podanie zahŕňajúce dôvody odvolania a reakcia naň doplnené odpoveďou odvolávajúcej sa strany, predloženou v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia reakcie na podanie zahŕňajúce dôvody odvolania, a replikou žalovanej strany [odporcu v odvolacom konaní – *neoficiálny preklad*], predloženou v lehote dvoch mesiacov odo dňa oznámenia odpovede odvolávajúcej sa strany“.

95. Normotvorca Únie ďalej v článku 8 ods. 3 tohto nariadenia – ktorého rozsah treba teraz preskúmať – spresňuje, že „žalovaná strana [odporca v odvolacom konaní – *neoficiálny preklad*] [môže] vo svojej reakcii na podanie zahŕňajúce dôvody odvolania formulovať návrhy s úmyslom zrušiť alebo zmeniť napadnuté rozhodnutie v bode, ktorý nebol predmetom odvolania. V prípade, že žiadateľ [odvolateľ – *neoficiálny preklad*] odstúpi od konania, stávajú sa tieto návrhy bezpredmetnými“.

96. Videli sme, že Všeobecný súd vykladal toto ustanovenie ako ustanovenie zavádzajúce paralelný opravný prostriedok, koexistujúci s opravným prostriedkom uvádzaným v článku 60 nariadenia č. 207/2009 a umožňujúci odporcovi v odvolacom konaní napádať rozhodnutia námietkových oddelení ÚHVT uvádzaním nových dôvodov prostredníctvom svojich vyjadrení k podaniu, v rámci hlavného odvolania podaného odvolateľom.

32 — Tento formulár je dostupný na internetovej stránke ÚHVT.

97. Vo svojom rozsudku Meica/ÚHVT – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta) [33], Všeobecný súd zdá sa implicitne stotožňoval rozsah článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 so vzájomným odvolaním. Toto ustanovenie totiž stavia jasne do protikladu s „autonómnym odvolaním“ uvedeným v článku 60 nariadenia č. 207/2009, ktoré je „jediným opravným prostriedkom, ktorý umožňuje s istotou uplatniť svoje námietky“ [34].

98. Takéto vzájomné odvolanie, podobne ako akýkoľvek iný druh odvolania, nemohol článok 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 zaviesť a to z dvoch hlavných dôvodov.

99. Po prvé mám pochybnosti, či by vykonávacie nariadenie Komisie, ktorého prvoradý cieľ je v súlade s jeho odôvodnením 6 organizovať odvolacie senáty a ústne konanie, bolo vhodným rámcom na zavedenie nového odvolania, ktoré doposiaľ neuvádzali po sebe nasledujúce nariadenia Spoločenstva o ochranných známkach.

100. V nadväznosti na to, a to je rozhodujúci prvok, normotvorca Únie nedefinoval procesné pravidlá a záruky vymedzujúce zavedenie tohto údajného odvolania, hoci tieto pravidlá a záruky sú systematicky spresňované pri všetkých existujúcich opravných prostriedkoch v práve Únie, vrátane vzájomných odvolaní [35].

101. Je dôležité zdôrazniť, že v nariadení č. 216/96 – ako tiež v analýze, ktorú Všeobecný súd uviedol vo svojom rozsudku Meica/ÚHVT – Salumificio Fratelli Beretta (STICK MiniMINI Beretta) [36] – absentuje akýkoľvek údaj týkajúci sa pravidiel, ktoré by nevyhnutne mali upravovať podanie odvolania a najmä pravidiel týkajúcich sa formy, ktorú by odvolanie malo mať, lehôt v ktorých ho treba podať a podmienok za akých sa účastníci konania môžu k nemu vyjadriť.

102. Hoci článok 8 ods. 2 nariadenia č. 216/96 stanovuje lehotu v ktorej odvolateľ môže predložiť repliku v nadväznosti na vyjadrenie odporcu, treba konštatovať, že sa neuvádza žiadna zmienka o tom v akej lehote toto vyjadrenie – ktoré by prípadne obsahovalo vzájomné odvolanie – má byť v skutočnosti podané. Okrem toho, hoci toto ustanovenie uvádza pravidlá uplatniteľné na výmenu vyjadrení týkajúcich sa hlavného odvolania podaného odvolateľom, neuvádza sa nič o možnosti vyjadriť sa k novým skutočnostiam, ktoré by boli uvedené v prípadnom vzájomnom odvolaní. Znenie článku 8 tohto nariadenia podľa môjho názoru nezaručuje jasnosť a právnu istotu, ktoré sa požadujú v rámci uplatnenia opravného prostriedku [37], a ešte menej súdnu ochranu účastníkov konania.

103. Ak chceme zabezpečiť riadny výkon súdnictva a dodržiavanie procesných práv každého z účastníkov konania, zabezpečiť, aby administratívne a súdne rozhodnutia nadobudli konečnú platnosť a chrániť tak verejné záujmy, [38] je nevyhnutné, aby tieto pravidlá vyplývali zo znenia dotknutého ustanovenia, či už prostredníctvom ich výslovnej zmienky, alebo prostredníctvom odkazu na iné procesné pravidlá.

104. Účastníci konania tak musia mať možnosť poznať pravidlá týkajúce sa formy a lehoty, v akých odvolanie musí byť podané, aby bola zaručená jeho prípustnosť, a musia mať tiež možnosť vymieňať si svoje vyjadrenia na účely zabezpečenia svojej obrany.

33 — T-247/14, EU:T:2016:64.

34 — Body 22 a 24.

35 — Pozri najmä osobitné ustanovenia rokovacieho poriadku Súdneho dvora uvedené v rámci tretej kapitoly nazvanej „Forma, náležitosti a návrhy vzájomného odvolania“ a štvrtej kapitoly nazvanej „Vyjadrenie, replika a duplika k vzájomnému odvolaniu“ (články 176 až 180).

36 — T-247/14, EU:T:2016:64.

37 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Moussis/Komisia (227/83, EU:C:1984:276, bod 12) ako aj Barcelona a i./Komisia (191/84, EU:C:1986:197, bod 12).

38 — Rozsudok Evropaïki Dynamiki/Komisia (C-469/11 P, EU:C:2012:705, bod 50 a citovaná judikatúra).

105. V tejto veci je nesporné, že odvolací senát bez obmedzenia priznal spoločnosti LG právo zmeniť prostredníctvom jej pripomienok k podaniu rozsah konania bez toho, aby BSH umožnil predložiť k tomu vyjadrenie. Je tiež nesporné, že BSH tým, že sama zaplatila poplatok za odvolanie uvedený v článku 60 nariadenia č. 207/2009, v konečnom dôsledku financovala *reformatio in peius*, pretože odvolací senát vyhovel návrhom LG.

106. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa môžeme legitímne pýtať, či normotvorca Únie mal v úmysle zaviesť v rámci článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 nový opravný prostriedok paralelný k opravnému prostriedku upravenému v článkoch 58 a nasl. nariadenia č. 207/2009.

107. Mal skromnejší cieľ.

108. Za terajšieho stavu procesné pravidlo uvedené v článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96 umožňuje odporcovi predložiť nové právne a skutkové okolnosti týkajúce sa len výrobkov a služieb uvedených v rámci hlavného odvolania, t. j. spadajúce do rámca hlavného odvolania podaného odvolateľom podľa článku 60 nariadenia č. 207/2009.

109. Ak sa hlavné odvolanie týka len časti výrobkov alebo služieb, ktorých sa týka prihláška ochrannej známky Spoločenstva, ako je to v prejednávanej veci, toto odvolanie oprávňuje odvolací senát ÚHVT, aby vykonal nové vecné preskúmanie námietky, ale len v súvislosti s uvedenými výrobkami alebo službami. [39]

110. Ak odporca podá vzájomné odvolanie za okolností, aké sú v tejto veci, ktorého predmet prekračuje rámec hlavného odvolania, toto odvolanie sa zjavne odkláňa od procesných pravidiel.

111. Takéto odvolanie totiž musí byť nutne podané v lehote a forme predpísanej v článku 60 nariadenia č. 207/2009.

112. Pripomínam, že podľa tohto článku má odporca na podanie svojho odvolania lehotu dvoch mesiacov odo dňa oznámenia rozhodnutia námietkového oddelenia a okrem toho musí tiež uhradiť poplatok za odvolanie.

113. Lehota dvoch mesiacov je kogentnej povahy. Musí umožniť zaručiť, že rozhodnutia námietkového oddelenia sa stanú konečnými, pokiaľ nie sú spochybnené, čím sa zabezpečí právna istota a navyše sa ochraňujú aj verejné záujmy. [40]

114. Po uplynutí lehoty stanovenej v článku 60 nariadenia č. 207/2009 už nie je možné rozšíriť rozsah odvolania nad rámec definovaný v rámci hlavného odvolania. Odvolací senát už teda nemôže vykonať nové vecné preskúmanie námietky v súvislosti s výrobkami uvedenými v rámci odvolania podaného odporcom, keďže rozhodnutie námietkového oddelenia nadobudlo v tomto bode právnu silu rozhodnutej veci.

115. V prejednávanej veci však LG predložila svoje pripomienky k podaniu, ktorými navrhla okrem iného aj opravu rozhodnutia námietkového oddelenia v súvislosti s výrobkami patriacimi do tried 7, 9 a 11, 31. októbra 2012, hoci rozhodnutie námietkového oddelenia jej bolo oznámené 3. mája 2012. Okrem toho LG neuhradila ani žiaden poplatok za odvolanie.

116. Podľa pravidla 49 ods. 1 nariadenia č. 2868/95 odvolací senát musí zamietnuť toto odvolanie ako neprípustné, keďže nespĺňa žiadnu z podmienok požadovaných v článku 60 nariadenia č. 207/2009.

39 — Rozsudok Völkl/ÚHVT – Marker Völkl (VÖLKL) (T-504/09, EU:T:2011:739, bod 54).

40 — Pozri judikatúru citovanú v poznámke pod čiarou 34.

117. Odvolaciemu senátu bolo predložené len odvolanie, ktoré BSH podala proti rozhodnutiu námietkového oddelenia v rozsahu, v akom vyhovelo námietke a zamietlo jej prihlášku ochrannej známky Spoločenstva vo vzťahu k elektrickým čistiacim zariadeniam pre domácnosť, vrátane vysávačov a prístrojov na vysávanie suchého a mokrého odpadu, patriacim do triedy 7.

118. Odvolací senát teda tým, že prijal odvolanie podané spoločnosťou LG a vyhovel jej návrhom, porušil uvedené ustanovenia.

119. Z tohto dôvodu treba teda sporné rozhodnutie zrušiť.

120. Subsidiárne preskúmam dôvod založený na porušení práva byť vypočutý a zásady kontradiktórnosti.

B – *O porušení práva byť vypočutý a zásady kontradiktórnosti*

121. V tejto veci sa nespochybňuje, že pripomienky k podaniu doručené spoločnosťou LG boli viac než len jednoduchými prostriedkami na obranu, keďže výrazným spôsobom rozšírili predmet sporu. Z tohto dôvodu odvolací senát vykladal vyjadrenia obsiahnuté v pripomienkach LG ako „vzájomné odvolanie“ založené na článku 8 ods. 3 nariadenia č. 216/96.

122. Odvolací senát sporným rozhodnutím čiastočne vyhovel tomuto vzájomnému odvolaniu bez toho, aby najprv získal pripomienky spoločnosti BSH.

123. Na pojednávaní pred Súdnym dvorom ÚHVT potvrdil existenciu procesnej chyby zasahujúcej do zákonnosti sporného rozhodnutia v rozsahu, v akom bola písomná časť konania skončená po podaní vzájomného odvolania LG, a to bez toho, aby bola BSH najprv vypočutá.

124. Skutkové okolnosti tejto veci jasne preukazujú, že odvolací senát nevyvodil všetky dôsledky, ktoré mal vyvodiť z podania odvolania, ktoré sám kvalifikoval ako „vzájomné“. Neposkytol totiž prihlasovateľke procesné záruky spojené s podaním takejto žaloby a porušil tak jej právo na obranu tým, že jej v tejto fáze konania neumožnil reagovať na nové tvrdenia uvedené namietateľkou.

125. Odvolací senát tým porušil článok 63 ods. 2 a článok 75 druhú vetu nariadenia č. 207/2009.

126. Podľa článku 63 ods. 2 tohto nariadenia je totiž odvolací senát pri preskúmavaní odvolania povinný vyzvať účastníkov konania tak často, ako je potrebné, aby predložili pripomienky v lehote určenej odvolacím senátom k oznámeniam ostatných účastníkov konania alebo k tým, ktoré vydá samotný odvolací senát.

127. Okrem toho podľa článku 75 druhej vety uvedeného nariadenia odvolací senát ÚHVT môže vo svojich rozhodnutiach vychádzať len z dôvodov, ku ktorým mali príslušní účastníci konania možnosť predložiť svoje pripomienky.

128. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že tieto ustanovenia smerujú v rámci práva ochranných známok Spoločenstva k splneniu požiadaviek súvisiacich s právom na spravodlivý proces upraveným v článku 41 Charty, a najmä požiadaviek stanovených v rámci rešpektovania práva na obranu upravených v odseku 2 písm. a) tohto článku. [41]

41 — Rozsudky Moonich Produktkonzepte & Realisierung/ÚHVT – Thermofilm Australia (HEATSTRIP) (T-184/12, EU:T:2014:621, body 35 až 37 a citovaná judikatúra), ako aj DTL Corporación/ÚHVT – Vallejo Rosell (Generia) (T-176/13, EU:T:2014:1028, body 28 a 29 a citovaná judikatúra). Pozri tiež rozsudok Krombach (C-7/98, EU:C:2000:164, body 25 a 26).

129. Týkajú sa predovšetkým práva byť vypočutý a dodržiavania zásady kontradiktórnosti, ktoré predstavujú základné zásady práva Únie. [42]

130. Tieto zásady sa musia dodržiavať v rámci akéhokoľvek konania, ktoré môže viesť k vydaniu rozhodnutia verejného orgánu, ktorým sú citeľne dotknuté záujmy určitej osoby, [43] a to aj pri neexistencii osobitnej právnej úpravy.

131. Právo byť vypočutý znamená, že táto osoba môže účinne vyjadriť svoje stanovisko a vzťahuje sa na všetky skutkové alebo právne okolnosti, ktoré tvoria základ rozhodovacieho aktu. [44]

132. Pokiaľ ide o zásadu kontradiktórnosti, tá znamená, že každý účastník konania má právo oboznamovať sa s dôkazmi a pripomienkami predloženými súdu protistranou a vyjadrovať sa k nim. [45] Bráni tak tomu, aby daný orgán založil svoje rozhodnutie na skutočnostiach a dokumentoch, s ktorými sa niektorý z účastníkov konania nemohol oboznámiť a ku ktorým sa teda nemohol vyjadriť.

133. Dodržiavanie týchto zásad predpokladá predchádzajúcu diskusiu o všetkých okolnostiach, na ktorých orgán alebo súd prejednávajúci vec založí svoje rozhodnutie. ÚHVT teda môže založiť svoje rozhodnutia len na skutkových alebo právnych okolnostiach, ku ktorým mohli účastníci konania predložiť svoje pripomienky. Rozhodnutie sporu nutne vychádza z posúdenia vykonaného orgánom alebo súdom, ktoré môžu pripomienky účastníkov konania len obohatiť alebo posilniť, prípadne vyvrátiť. Orgánu alebo súdu to jednak umožňuje rozhodnúť úplne nestranne a s úplnou znalosťou veci zo skutkového aj právneho hľadiska. Nemožnosť účastníka konania, ktorý nemal vo veci úspech, predložiť svoje pripomienky v ňom môže oprávnene vyvolávať dojem, že keďže nemal možnosť sa brániť, súd bol spojencom jeho protistrany. Orgánu alebo súdu to tiež umožňuje prijať odôvodnenie rozhodnutia v náležitej forme, ako vyplýva z článku 75 nariadenia č. 207/2009.

134. Dodržiavanie týchto zásad je v rámci sporov týkajúcich sa ochrannej známky Spoločenstva o to dôležitejšie, že ako pripomenul Súdny dvor, odvolací senát ÚHVT má na základe odvolania, ktoré mu bolo podané, pristúpiť k novému úplnému preskúmaniu tak právneho, ako aj skutkového základu námietky. [46]

135. Podľa ustálenej judikatúry ÚHVT je povinný vykonávať svoje právomoci v súlade so všeobecnými zásadami práva Únie. [47]

136. V usmerneniach týkajúcich sa preskúmaní, ktoré vykonáva ÚHVT, časti A, oddiele 2 („Všeobecné zásady, ktoré treba dodržiavať v konaniach“), bode 2 („Právo byť vypočutý“) sa ďalej spresňuje, že „podľa všeobecnej zásady ochrany práva na obranu musí mať osoba, ktorej záujmy sú dotknuté rozhodnutím verejných orgánov, možnosť vyjadriť svoje stanovisko. Vo všetkých konaniach pred [ÚHVT] je preto účastníkom konania vždy umožnené vyjadriť sa a uviesť ich prostriedky na obranu“. Uvádza sa tu tiež, že „rozhodnutia môžu byť založené len na dôvodoch alebo dôkazoch, ku ktorým sa účastníci konania mohli vyjadriť“.

42 — Rozsudok Bertelsmann a Sony Corporation of America/Impala (C-413/06 P, EU:C:2008:392, bod 61).

43 — Pozri v tomto zmysle rozsudok Komisia/Írsko a i. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 50 a citovaná judikatúra).

44 — Uznesenie DTL Corporación/ÚHVT (C-62/15 P, EU:C:2015:568, bod 45 a citovaná judikatúra).

45 — Rozsudok Komisia/Írsko a i. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 52 a citovaná judikatúra).

46 — Uznesenie DTL Corporación/ÚHVT (C-62/15 P, EU:C:2015:568, bod 35 a citovaná judikatúra). Z článku 64 ods. 1 nariadenia č. 207/2009 totiž vyplýva, že po vecnom preskúmaní odvolania odvolací senát ÚHVT rozhodne o odvolaní a môže tak predovšetkým „vykonávať všetky právomoci oddelenia zodpovedného za rozhodnutie“, teda môže sám rozhodnúť o námietke tak, že ju zamietne alebo ju vyhlási za dôvodnú, čím potvrdí alebo vyvráti rozhodnutie prijaté v prvostupňovom konaní pred ÚHVT [rozsudok DTL Corporación/ÚHVT – Vallejo Rosell (Generia), T-176/13, EU:T:2014:1028, bod 30].

47 — Rozsudok Agencja Wydawnicza Technopol/ÚHVT (C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 73).

137. Pokiaľ ide o usmernenia týkajúce sa konaní pred ÚHVT, tieto predstavujú len kodifikáciu postupov, ktorými sa ÚHVT chce sám riadiť tak, aby z nich – s výhradou ich súladu s ustanoveniami nadradeného práva – vyplývalo „samoobmedzenie“ ÚHVT v tom zmysle, že sa podriadi týmto pravidlám, ktoré si sám určí.

138. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti sa domnievam, že odvolací senát porušil právo BSH byť vypočutá, ako aj zásadu kontradiktórnosti, keď opravil rozhodnutie námietkového oddelenia na základe skutočností, ktoré neboli prediskutované, čím poškodil záujmy tejto spoločnosti.

139. Dospel som tak k záveru, že došlo k porušeniu článku 63 ods. 2 a článku 75 druhej vety nariadenia č. 207/2009.

140. Toto nedodržanie procesných pravidiel je o to poľutovaniahodnejšie, že skutočnosti, ktoré LG uviedla, boli zjavne rozhodujúce pre výsledok konania, keďže odvolací senát čiastočne vyhovel jej návrhu tým, že opravil rozhodnutie námietkového oddelenia, takže prihláška ochrannej známky „compressor technology“ podaná spoločnosťou BSH bola zamietnutá v širšom rozsahu.

141. Na pojednávaní pred Súdnym dvorom ÚHVT trval na tom, že táto procesná chyba je už „napravená“, keďže BSH mala počas dvoch rokov možnosť uplatniť porušenie svojich práv v priebehu písomnej a ústnej časti konania, ktoré prebiehalo pred Všeobecným súdom.

142. Po prvé toto odôvodnenie vychádza zo zvláštneho poňatia pojmu náprava.

143. Právo na obranu musí byť dodržané v rámci akéhokoľvek konania, ktoré môže viesť k vydaniu rozhodnutia verejného orgánu, či už správneho alebo súdneho, ktorým sú citeľne dotknuté záujmy určitej osoby,[48] čo ÚHVT výslovne uznáva vo svojich usmerneniach. ÚHVT sa teda nemôže čestne ospravedlniť tým, že sa domnieva, že právo byť vypočutý bolo naplnené pred súdnymi orgánmi.

144. Takáto náprava vyžadovala, aby odvolací senát predložil nové skutočnosti účastníkom konania na diskusiu, prípadne s opätovným otvorením ústnej časti konania.

145. Po druhé toto odôvodnenie vychádza opäť zo zámeny medzi procesnými zárukami, ktoré musia byť poskytnuté, ak účastník konania podá vzájomné odvolanie, a procesnými zárukami, ktoré nachádzame v rámci jednoduchej výmeny vyjadrení.

146. Ak totiž odporca podá vzájomnú žalobu alebo odvolanie, procesné pravidlá automaticky stanovujú novú výmenu vyjadrení. Naopak, ak odporca predloží len pripomienky k podaniu, v skutočnosti prináleží navrhovateľovi alebo odvolateľovi, aby odôvodneným spôsobom požiadal o povolenie na predloženie repliky.

147. V prejednávanej veci bol teda odvolací senát na základe článku 63 ods. 2 nariadenia č. 207/2009 povinný výslovne vyzvať BSH, aby predložila pripomienky k vzájomnému odvolaniu podanému spoločnosťou LG.

148. Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti treba sporné rozhodnutie zrušiť aj z dôvodu porušenia práva BSH byť vypočutá a porušenia zásady kontradiktórnosti, ako ich priznáva článok 63 ods. 2 a článok 75 druhá veta nariadenia č. 207/2009.

48 — Rozsudok Komisia/Írsko a i. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, bod 50 a citovaná judikatúra).

VII – **O trovách**

149. Podľa článku 137 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto istého rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní, Súdny dvor rozhoduje o trovách konania v rozsudku alebo uznesení, ktorým sa konanie končí.

150. V tejto veci treba uviesť, že aj keď sa napadnutý rozsudok zruší, navrhujem, aby Súdny dvor vyhovel odvolaniu BSH a zrušil sporné rozhodnutie. Navrhujem preto zaviazať ÚHVT na náhradu trov konania spoločnosti BSH tak v prvostupňovom konaní, ako aj v rámci konania o odvolaní v súlade s jej návrhmi.

VIII – **Návrh**

151. Vzhľadom na vyššie uvedené úvahy navrhujem, aby Súdny dvor vyhlásil a rozhodol:

1. Rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 4. decembra 2014, BSH/ÚHVT – LG Electronics (COMPRESSOR TECHNOLOGY) (T-595/13, EU:T:2014:1023) sa zrušuje.

2. Rozhodnutie prvého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT) z 5. septembra 2013 (vec R 1176/2012-1) zmenené a doplnené opravným rozhodnutím z 3. decembra 2013 sa zrušuje.

3. ÚHVT je povinný nahradiť trovy prvostupňového, ako aj odvolacieho konania.